

Název práce: Přístup středoškolských pedagogů k žákům s SPU

Autorka práce: Petra Mikešová

Vedoucí práce: PhDr. PaedDr. Anna Kucharská, Ph.D.

Autorka předložené diplomové práce se zabývá problematikou specifických poruch učení v období adolescence. Toto téma je v posledních deseti letech významně akcentováno. „Padla“ již dřívější představa, že se specifické problémy týkají jen žáků 1., případně 2. stupně ZŠ. Řada středních škol je otevřena přijímání studentů s tímto typem handicapu, jiné školy (resp. jejich vedení) stále žijí v představě, že pokud má žák problémy se čtením a psaním, neměl by se hlásit na maturitní obory. Přitom ale současná školská legislativa tato omezení nezná a počítá u všech studentů v různých typech středoškolského vzdělání s možností individuálního vzdělávacího plánu, uzpůsobení výukových přístupů dle potřeb studentů, včetně konání maturitní zkoušky. Velké nároky jsou přitom kladeny na aktualizovanou diagnostiku SPU a na vzdělávání středoškolských pedagogů. Autorka si dala za cíl prozkoumat tuto otázku na různých typech středních škol a podat také jakési srovnání v přístupech učitelů ke studentům s SPU na těchto školách.

Autorka si udělala povšechný přehled o celé problematice, a proto také v členění teoretické části opakuje běžnou strukturu podobných prací. Zabývá se základními pojmy, definicemi, příznaky, typologií, příčinami aj. Popisuje podstatné aspekty problematiky specifických obtíží (cca 40 stran). Za stěžejní považují druhou polovinu teoretické části, kde se zabývá problematikou vzdělávání na střední škole. Autorka zde vychází z naší odborné literatury, literatura čítá na 30 titulů. Škoda, že nenašla zahraniční literaturu, zejména v oblasti přístupů k žákům na střední škole v období adolescence. Tyto zdroje existují a není příliš těžké je vypátrat (např. na webových stránkách mezinárodních společností zabývajících se problematikou SPU).

Empirická část je postavena na dotazníkovém šetření, které autorka realizovala na několika středních školách. Jednalo se o tři školy pro žáky se SVP a tři školy běžného typu, přičemž byla zvolen výběr škol na základě náročnosti studia (tj. gymnázium, střední odborná škola, střední odborné učiliště). Autorka si pro svou výzkumnou práci stanovila několik výzkumných otázek. Řádně školy popsala, aby si čtenář udělal představu, z jakého prostředí se rekrutují respondenti. Bylo rozdáno 180 dotazníků, návratnost z jednotlivých typů škol pravděpodobně zahrnoval i zájem o problematiku. Není překvapivé, že nejnižší návratnost byla na gymnáziu (kde se nejčastěji setkáváme s problémy při začleňování žáků s SPU do studia), naopak nejvyšší na středních školách pro žáky se SVP.

Získané údaje jsou předloženy v přehledných grafech, autorka se je snaží interpretovat v kategoriích zohledňování ve výuce, způsobech zohledňování, příprava na výuku, práce nad rámec přímé pedagogické činnosti a její frekvence a obsah, vytváření IVP, vzdělávání v problematice a motivace. V závěru se také vrací k formulovaným otázkám.

Prosím autorku, aby se při obhajobě soustředila na podstatné rozdíly mezi jednotlivými typy škol. Některé byly překvapivé (např. že nejsou příliš velké rozdíly v zohledňování), jiné se daly předpokládat. V čem byla práce pro autorku důležitá?

Práce splňuje kritéria na diplomové práce, doporučuji ji k obhajobě. Protože se jednalo o malé počty zkoumaných škol, nelze výsledky zobecňovat. Přesto se táži, v čem by mohla práce posloužit jiným?

Navržené hodnocení: velmi dobře.